

Marktconsultatie:

**Inkoopstrategie
Gemeenschappelijke
Regeling Jeugdhulp
Rijnmond (GRJR)**

Verslag Marktconsultatie

Digiloog 14 december 2020

OPDRACHT F Crisis

BREAKOUTSESSIE 2

Deelnemers: ASVZ, Horizon, Parnassia, Fier, Prokino.

Gespreksleiders: Jan Smid

Technisch leider: Maaïke Roestenberg

Jan Smid geeft aan dat er een vraag en twee stellingen zijn voorbereid.

Vraag 1: Onze wens is een integrale toegang voor crisis. Hoe zouden we dit het beste kunnen vormgeven?

Parnassia: De kaders die erboven hangen zijn heel wezenlijk. Het gaat om continuïteit, ook al treedt er een crisis op. De kaders moeten voor iedereen helder zijn. Een breed triageteam aan de voorkant, samen met expertises en met GRJR. Behalve triage is er de schakelfunctie. Crisis is een onderbreking van wat er gaande is. De inbedding, ook van wat er in het netwerk gaande is, is belangrijk. Daar moet goed op geanticipeerd worden. Expertises bij elkaar zetten. Het verbeterplan dat afgelopen jaar is gemaakt, is een goede basis om het handen en voeten te geven. Een acute beoordeling van een psychiater moet hieraan gekoppeld kunnen worden. Het moet goed georganiseerd zijn, want buiten kantooruren opzetten is heel duur. De vraag is hoe er gezorgd kan worden voor een goede match, zodat voor de crisis meteen de hulp wordt ingezet die nodig is, in het totaalpakket, de totale inkoopuitgangspunten.

Prokino: Aan de voorkant zo breed mogelijk regelen en inzetten. Er spelen meestal meer dingen bij een jongere die opgenomen wordt.

Gevraagd wordt wat er nodig is voor de schakelfunctie; het aansluiten op wat er al gebeurt:

Prokino: Dossiers moeten zo snel mogelijk boven water komen.

Parnassia: Om de aansluiting te kunnen maken zaken niet loskoppelen van wat er gaande is. Als er nog geen hulpverleners in zit: erop toezien dat er een goed vervolg plaatsvindt.

Het is bij Horizon redelijk succesvol ingericht. Er zijn maar een paar partijen verantwoordelijk en dat is fijn. Wat integrale toegang betreft sluit men zich aan bij wat al is opgemerkt. Informatie uit dossier: als een kind wordt opgenomen, staat het onderwijs stil. De vraag is hoe ervoor gezorgd kan worden dat iets dat gezond is door kan gaan. Bezien moet worden of dit een taak is van de zorgaanbieder of van de school. Dan kan er wellicht door een flexibele oplossing iets voor het kind geregeld worden, ook door intensiever samen te werken.

Vanuit Fier wordt gevraagd of het hier gaat om ingrijpen in het gezin of heeft dit betrekking op het hele gezin? Dan zijn er verschillende wetten van kracht, zoals de Wmo en ZVW. Het gaat om meer dan opvoedondersteuning. Er zou naar het gezinssysteem gekeken moeten worden en op basis daarvan bepalen wat er moet gebeuren.

Parnassia: zo ruim en verantwoordelijk mogelijk de volgende stap zetten, afhankelijk van hoe men iemand aantreft.

Er wordt een voorbeeld gegeven: een gezin heeft geen wasmachine; alle kleding is vuil. Dat is een bovenliggend probleem, maar er zijn ook onderliggende problemen.

ASVZ: het moet over zo min mogelijk schijven lopen; niet van het ene loket naar het andere.

Het wijkteam is bij Prokino tijdelijk niet in beeld, omdat het kind uit huis geplaatst wordt.

Bij Fier is het wijkteam wel betrokken om ervoor te zorgen dat de lijn doorloopt. Bij een crisis gaat er veel buiten het wijkteam om. Het zorgpalet is beperkt, maar kan wel belegd worden.

De voorzitter noemt de rol van JBRR als casusregisseur. Het wijkteam en JBRR kunnen schakelen; daar ligt dan een opdracht. Jeugdbescherming voert regie vanuit het wettelijk kader en het wijkteam vanuit de gemeente. Als een kind in een crisis terechtkomt en uit het zicht is, moet het wijkteam direct aan de slag.

Horizon is benieuwd of de gemeente met deze vraag bedoelt dat iedereen een crisisplek moet kunnen bieden of dit sneller met elkaar moet regelen.

De voorzitter geeft aan dat het gaat om een brede samenwerking, waarbij breed en goed gekeken wordt naar wat er nodig is. Het gaat om triage en beslissingen voor het vervolg.

Aanbeveling: Betrek ook de volwassenentak erbij zodat men zo breed mogelijk naar het hele gezin kan kijken.

Stelling 2: We organiseren de inkoop per expertise (ggz, J&O, LVB).

Het gaat hierbij om triage aan de voorkant. Het model houdt in: niet heel veel partijen. De benodigde expertise is geconcentreerd.

Prokino vraagt of hiermee de mensen bedoeld worden die bij de integrale toegang zitten, of degenen die de hulp krijgen.

Het gaat om degenen die hulp krijgen.

Parnassia vraagt of dat inclusief crisisinterventie is. Dat is niet het geval. Een kind moet even op een crisisbed. Over de drie werksoorten is expertise nodig bij hulp tijdens crisisinterventie.

Parnassia vraagt waar de scheidslijn zit. Nu wordt er vier weken ambulante spoedhulp genoemd. Het CIT beoordeelt dit zodat er jeugdhulp komt. De interventie ambulante spoedhulp is niet de interventie die het crisisinterventieteam doet. De hulp wordt los ingekocht per zorgsoort.

Gevraagd wordt wat men daarvan vindt:

De verschillende expertises kan men onderschrijven. Dit kan bij jeugd allemaal spelen. De meerwaarde hiervan is dat men samen kan kijken naar wat het vraagt in plaats van de sectoren apart te bekijken.

De triage kan men samendoen en de expertise kan los ingekocht worden, in de vorm van een consortium.

Prokino: Er kan bij de ouders een ggz-probleem zijn. Dan is het beter alles bij elkaar te houden. Als voorbeeld wordt de situatie in Amsterdam genoemd: de stadsdelen hebben afspraken gemaakt, waarbij bepaald werd wie een kind onder zijn/haar hoede nam. Dat is een enorme samenwerking op de basis. Hoe meer mensen er met een gedeelde visie bij elkaar komen, hoe meer er gebeurt.

De lokale zorgnetwerken zijn opgeheven; dat zijn nu de wijkteams. De tijdelijkheid van een crisis is onlosmakelijk verbonden met de andere opdrachten. Naast bedden moet er ook ambulante hulp zijn, een partij die het hele repertoire inzet. Men dient te kijken naar het volwassenendomein; daar kan van alles aan de hand zijn en is niet alleen de Jeugdwet op van toepassing.

Parnassia: wat de transformatie betreft moet er ook inhoudelijk gekeken worden. Wanneer is het echt een crisis; misschien moet één van de ouders uit huis.

Bij Horizon wordt er bij crisis na kantoortijd bekeken wat er nodig is, bijvoorbeeld een alternatieve routing. Suïcide levert een enorme paniek op. Een consult met een psychiater leidt soms tot een andere keuze. Belangrijk is gezamenlijk een visie neer te zetten.

Stelling 3: Triage wordt door CIT geregeld.

ASVZ en Fier zijn niet gecontracteerd. In geval van een crisis is CIT de partij die beoordeelt wat er nodig is. Toegang tot crisishulpverlening is voorbehouden aan het CIT. De nodige hulp wordt in een vrijwillig kader of via een machtiging van de rechter in gang gezet.

Bij Horizon komen geregeld discussies voor over de vraag of iets echt nodig is. Soms is het heel duidelijk. Het is wenselijk dat het CIT een plek krijgt.

Parnassia: als gesteld wordt dat men integrale toegang wil, is verbreding wenselijk. Dat wordt beoogd met het huidige doorbraaktraject. De vraag is hoe dit in beweging gebracht kan worden.

Dit is een heel belangrijk punt. Welk perspectief is er en hoe werkt men eraan?

Horizon benadrukt dat er aandacht moet blijven voor het goede deel van de context bij crisis. Dat vraagt omdenken. Het begint met een gedeelde visie. Als het gaat om een crisis van een paar weken, moet onderwijs geregeld worden.

Het gaat om een mix van hulpverlening en veiligheid.

Fier: het is belangrijk dat er meer dan crisisopvang geïndiceerd wordt. In complexe gezinnen moet er binnen 24 uur gehandeld worden, met daarbij een systeemtherapeut voor de ouders.

Er kan ook ambulante spoedhulp worden ingezet voor het kind. Dat kan dan thuisblijven.

Parnassia: het perceel mag nooit remmend zijn voor wat er nodig is. Men wil de klinische opnames verminderen. Er zitten nog te veel schotten tussen.

Gevraagd wordt welke opdracht bij crisis van belang is:

Fier: twee tot drie maanden crisishulp kunnen bieden, tot anderen het overnemen. Ook doorzettingsmacht, maar daar dient men wel voorzichtig mee te zijn. Het gezin leeft voortdurend in crisis en daarom is het streven een duurzame oplossing. Daar staan de schotten in de weg. Het team is nodig om de directe veiligheid te waarborgen.

Volgens Prokino krijgt men dan veel minder crises. Nu gaat het iets te lang door, waardoor het kind in de knel komt en een gezin zich kan afsluiten. In een groot aantal gevallen is er wel zorg.

Parnassia: daarom moet men de expertise bundelen. Dat is wel een knelpunt.

Er zijn gezinnen die qua structuur heel zwak in elkaar zitten, waarbij ouders heel veel problemen hebben. Dan is duurzaamheid lastig. Crisis is bedoeld als time-out bij onmiddellijk en ernstig gevaar. Daarbij kan het gevaar ook in het kind zelf zitten.

Volgens Fier is er in 80-90% van de gevallen een historie van geweld en problemen. Er zijn vijf profielen opgesteld, waarmee de onderliggende problemen in kaart gebracht kunnen worden.

Prokino meent dat er langer de tijd genomen moet worden voor duurzame oplossingen, bij voorkeur aan de voorkant geregeld. Daar kan van geleerd worden. Dat kan ervoor zorgen dat het crisisperceel met 50% wordt verminderd.

Fier meent dat budgetten kunnen worden samengevoegd, zeker als er sprake is van overloop. Ook het doorbreken van een vicieuze cirkel is van belang. Er is veel onderzoek gedaan.

Samenvatting:

- Er wordt gepleit voor een andere positionering.
- Crisisopvang kan niet opgeheven worden; zeker als er ook aan preventie wordt gedaan blijft crisisopvang nuttig en nodig.
- Aan de voorkant zaken organiseren.
- Verbinding met het volwassenendomein.
- Andere hulp kunnen inschakelen.
- Huisvesting: betaalbare jongerenhuisvesting.
- Uitstroom naar B en C: niet wenselijk.

- Crisisperceel niet gebruiken voor andere zaken.
- Expertise bundelen.

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun inbreng. Het verslag wordt publiek gemaakt. De sessie wordt om 17.10 uur beëindigd.

